

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

11. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

15. BŘEZNA 2020

Z obsahu:

**Svatost není naše činnost,
nýbrž milost**

Homilie papeže Františka
při liturgii Popeleční
středy 26. února 2020,
Řím, bazilika sv. Sabiny
- strana 2 -

**Svatá Benedikta
Cambiagio Frassinelli**

Libor Rösner
- strana 4 -

**Panika má mediální
povahu**

- strana 5 -

**„Přikáže totiž náměstek
Krista na zemi...“**

fr. Štěpán M. Filip OP
- strana 6 -

Cesta k Bohu (9)

Sv. František Saleský
- strana 9 -

Sto růží

**Panny Marie pro
rozjímání (20)**

P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 10 -

Matka

Evženie Ravasio (10)
- strana 11 -

*Před 150 lety byl sv. Josef (svátek 19. března)
prohlášen za ochránce katolické církve*

Svatá Benedikta Cambiagio Frassinelli

Naprosté odevzdání Boží Prozřetelnosti – to byla hlavní devíza života této světice, který provázely četné zvraty. Nikdy neochabla ve své důvěře v Boží Prozřetelnost, a aby ještě více zdůraznila sebeodevzdání, nejenže nazvala jejím jménem kongregaci, kterou založila, ale vybrala si Boží Prozřetelnost i jako součást svého řeholního jména. A ještě jedna zajímavost se k této světici váže – nestává se často, aby na díle vdané ženy, jež zasvětila život Bohu, spolupracoval tak vydatně také její manžel.

Narodila se 2. října 1791 ve vesnici Langasco nedaleko Janova. Rodina to byla chudá co do majetku, zato však bohatá co do duchovna. Ještě v době Benediktina dětství se její rodiče přestěhovali do Pavie, kde si otec otevřel menší obchod se zeleninou. Spolehlivěji než plody země zrálo v Benediktě přesvědčení, že její místo je v klášteře.

Musela se však podřídit vůli svých rodičů, kteří její místo na rozdíl od ní viděli v manželském svazku. Dne 7. února 1816 se tedy podle jejich vůle provdala za Giovanniho Battistu Frasinelliho. Giovanni byl stejně jako její otec zelinář a byl stejně zbožný jako ona. Někdy po dvou letech manželství se dohodli, že ode teď budou žít jako bratr a sestra. Za tímto rozhodnutím stálo Benediktino mystické vidění, při němž dostala shůry potvrzení oprávněnosti své někdejší touhy po zasvěceném životě. Giovanni též načas nechal ležet živnost ladem a s chotí podnikli „okružní jízdu“ po mariánských poutních místech, aby si vyprosili milost poznání Boží vůle ohledně svých dalších životů.

Pak přišel rok 1825 a smrt Benediktiny sestry Marie, nemocné mladé ženy, o kterou manželé pečovali. Tehdy padlo po další vzájemné dohodě rozhodnutí, že se jejich cesty rozejdou. Nešlo o rozvod, jak by se mohlo v první chvíli zdát. Oba vstoupili do řeholních společenství: Giovanni k somaskům⁽¹⁾, Benedikta k voršilkám.

Za nějaký čas seznala, že Bůh ji nechce mít v kontemplativní řeholní komunitě, ale že má jako zasvěcená osoba působit ve světě. Podstatnou roli sehrála i nemoc, která její další pobyt v klášteře znemožnila. Vrátila se k rodičům a započala dílo, jehož podobu jí vnukl Pán – začala se starat o chudé dívky.

Šlo to ztěžka, jelikož její otec odmítl tuto činnost jakkoliv podporovat. Do věci se však vložil pavijský biskup Luigi Tosi. S jeho pomocí založila v roce 1826

pro tyto dívky institut, a aby na vše nebyla sama, poslal jí na pomoc jedinečného pomocníka – manžela Giovanniho, jehož povolal z kláštera a zrušil tak jeho noviciát. Před pavijským ordinářem obnovili v roce 1827 oba manželé slib čistoty a pustili se do díla.

To jim rostlo pod rukama. Benedikta se téměř nezastavila, byla duchovní i morální oporou pro celé zástupy dívek a žen. Pokorná, trpělivá, pracovitá, zbožná, mírná, starostlivá, dobrosrdečná. Její příklad oslovil řadu mladých žen, které se rozhodly v její bohulibé činnosti jí pomáhat. Benedikta měla onen vzácný dar vzbuzovat v lidech lásku ke svým bližním; prostředím, v němž se ocitала, prozařovala úcta všech ke všem, tály v něm ledy, pukaly mnohdy tvrdé skořápky lidských srdcí. Prostě měla na lidi obrovský vliv, pouhou svou přítomností jim dodávala naději, dokázala je obměkčit, přimět ke změně smýšlení. Stačil k tomu její příklad, stačilo k tomu pár jejich laskavých slov.

Jak už to však bývá, musela se potýkat také s protivenstvími. Jedním z nejhorších

bylo to v roce 1838, kdy musela kvůli špinavým pomluvám opustit Pavii a celé své dílo se všim všudy odevzdat biskupovi.

Nezahořkla, ale v novém působišti v Ronco Scrivia zahájila s manželem a několika věrnými spolupracovnicemi své dílo znovu. Založila školní ústav pro chudá děvčata a nazvala ho *Dům Prozřetelnosti*. Za 13 let ji pak opět vidíme v Pavii, kde založila dům pro opuštěné dívky, sirotčinec, školu a ženské kolegium. Na tom lze nejlépe pozorovat, jak požehnaně působilo její dílo, když si mohla dovolit zřízením tolika institucí. Samozřejmě to svědčí i o tom, že byla od všech někdejších podezření očištěna.

Nechtěla, aby vše stálo jen na ní, respektive aby se její dílo zhroutilo s její smrtí. Měla v úmyslu dát mu pevnější řád, zakončený v církevním životě. Proto založila Kongregaci sester sv. Benedikta od Boží Prozřetelnosti a stala se sestrou Benediktou od Boží Prozřetelnosti.

V roce 1856 se dočkala potvrzení statut nové řehole janovským arcibiskupem, a tak mohla 21. března 1858 předstoupit před spravedlivého a milosrdného Soudce s plnou náručí rozmnožených hřiven.

Kongregace, kterou sv. Benedikta Cambiagio Frassinelli založila, dnes působí po celém světě, na její sestry narážíte ve Španělsku, v Burundi, v Pobřeží Slonoviny či v Peru. Její zakladatelka dílo svých následovnic jistě ochraňuje a posiluje svou přímluvou z nebe.

Tuto jistotu čerpáme ze dvou faktů: Dne 10. května 1987 prohlásil Jan Pavel II. Benediktu za blahoslavenou a o 15 let později, tj. 19. května 2002, za svatou.

Poznámky:

⁽¹⁾ Řád řeholních kleriků v Somasce neboli Společnost služebníků chudých, založený v roce 1528 benátským laikem sv. Jeronýmem Emilianim. Jeho členové se věnují výchově a vzdělávání sirotků a chudých, zabývají se však i ošetřováním nemocných a pastoračí ve farnostech. Těmito členy mohou být i laici.

*Svatá Benedikta
Cambiagio Frassinelli*

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (20)

77. MARIA, CHUDÁ ŽENA

„Je třeba, aby on rostl a já, abych se zmenšoval,“ (Jan 3,30) říká Jan Křtitel, když se chce postavit před Krista, vědom si své ubohosti.

Maria se projevovala jako společensky nevýznamná a bez věhlasu, jako chudá žena skromného řemeslníka. Žila ve výjimečné službě, v neustálém *umenšování*, které jí přineslo život v odevzdání.

- Když někdo vychvaloval jeho Matku, Ježíš, jako by se o ni zřejmě vůbec nestaral, řekl: „Kdo je moje matka?“ (Mt 12,48), jako by jasně potvrdil, že je někdo, koho on upřednostňuje jako svoji rodnou Matku, a je to každý, kdo plní jeho vůli...
- Představme si Marii v Písmu svatém v její velké tichosti. Je zde málo textů, které hovoří o Panně Marii. Svatý Pavel se ve svých listech pouze jedenkrát zmiňuje o Marii, když říká: „...narozeného z ženy.“ (Gal 4,4)
- U kříže se Maria objevuje jako matka popraveného zločince.
- Po zmrtvýchvstání zůstává v tichosti. My pouze víme o textu ze Skutků apoštolů (Sk 1,14), ve kterém se nám říká, že se zúčastnila modlitby ve společnosti apoštolů a několika žen.
- Maria, v pravém smyslu slova chudá, v Magnificat vítá a shrnuje všechny touhy chudých: „Hladové nasýtil dobrými věcmi...“ (Lk 1,53) Naplňuje jejich touhy a koná tytéž Boží skutky ve prospěch pokorných a nezajištěných.

Když se podíváme na svět, můžeme klidně říci, že nahota chudých by mohla být oblečena do zbytků ozdob těch bohatých a mocných. A to, co pro bohaté je zbytečné, by mělo sloužit k uspokojení potřeb oněch chudobných. Avšak je to naopak, co je nezbytné pro chudé, to slouží k přepychu a nadbytku bohatých a vlastníků pudy.

Peníze a bohatství, nahromaděné chamtivostí a přijaté jako cíl a vášeň života, nás vzdalují od Boha, lapají nás a zotročují jako tyranský bůh, díky němuž jsme pyšní a arogantní, a uvalují na nás všechny druhy otroctví.

Láska k Marii a srovnání s ní nám odhalují připoutanost a otroctví, ke kterému nás bohatství vede. Ona nám pomůže zbavit se množství prostředků ve prospěch chudých a bude vědět, jak radostně žít v jednoduhosti a střízlivém používání majetku, s cílem lepšího přístupu k nesmírnému bohatství a plnosti Boha, které přebývají v srdci chudých.

78. MARIA A CHUDÍ

Citujeme slova svatého Jana Zlatoústého, která jsou vysvětlením vroucích a silných slov „měl jsem hlad, a nedali jste mi najíst...“ (Mt 26,42):

„Přejete si uctívat Kristovo tělo? Neopovrhujte jím tedy, když ho vnímáte nahého v chudých; ani ho nectíte tady v chrámu s hedvábnými plátny, pokud ho necháváte v chladu a nahotě. Protože je to stejné, když říká: »toto je mé tělo«, a se svými slo-

vy přinášel realitu, když říkal a také potvrdil: »měl jsem hlad, a vy jste mi nedali najíst«, a později: »pokud jste to neudělali jednomu z těchto nejmenších, neudělali jste to ani mně«. Chrám nepotřebuje oblečení a plátna (pláště a drahokamy), ale čistotu duše; na rozdíl od toho chudí potřebují, abychom se o ně velmi pečlivě starali.

Vy musíte projevovat Pánu (a Panně) úctu, kterou vám sám naznačil, rozděluje vaše bohatství chudým.

Neříkáme to, abychom zakázali přinášení cenných darů do chrámů, ale chceme potvrdit, že spolu s těmito dary, a dokonce nad nimi by měl člověk myslet na lásku k chudým. Protože jestliže Bůh přijímá dary pro svůj chrám, o to větší má zálibu, když se dávají dary chudým...

K čemu slouží výzdoba Kristova stolu (a obrazů) vázami a zlatými ozdobami, když sám Kristus umírá hladem...?“ (Homilie 50, 3-4)

Když se díváme jako lidé pevně oddaní Marii, kteří proměňují své cenné dary pláští a šperků ve svatyních naší Paní, pak tato slova svatého Jana Zlatoústého slouží k následování, avšak bez toho že bychom přestali, to znamená, že velkoryse sdílíme majetek s potřebnými.

Naše křesťanství se ve své podstatě skládá ze *života solidárního* a *života nesolidárního*. A život solidární, v křesťanství, zahrnuje to, co jsme a co vlastníme.

To, co Marii nejvíce těší, je, že žijeme otevření milosrdenství, oddanosti hladovým a všem rozličně trpícím a potřebným. Pokud bychom takoví nebyli, nemůžeme být opravdovými *oddanými* Marii.

79. KULTURA LÁSKY

Láska je zásadně činností vůle; schopnost člověka, která se uskutečňuje, když se tato síla či umění promítá (projevuje jako způsobilost milovat) na osobu nebo předmět.

Láska se přenáší na to, co milujeme, buď na předmět, nebo na milovanou osobu. Takto ten, kdo miluje zlo a hříchy, se mění v hříšníka a zlého člověka; kdo miluje Boha, přeměňuje se v Božího syna; kdo miluje svého bližního vedle Boha, mění se v bratra. Láska je dána:

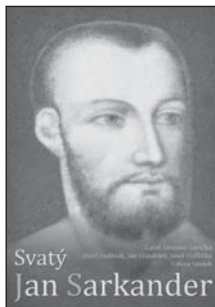
a) „žádostivostí“, když je sobecky hledáno dobro;

b) „laskavostí“, když milujeme a hledáme dobra druhého;

c) „přátelstvím“, když láskou a hledáním dobra toho druhého se vytváří proud vzájemné lásky dávat a přijímat. A to je to *nejlepší*. Při milování uvádíme do pohybu lásku toho druhého: milovat a být milován.

Láska roste a stává se čistější a hlubší skrze cvičení a jím každým silí ve své

K VÝROČÍ NAŠEHO SVĚTCE

SVATÝ JAN SARKANDER
Karel Antonín Kavička - Józef Budniak - Jan Graubner - Josef Hrdlička - Halina Szotek

Autorskou a editorskou péčí historika PhDr. Karla Kavičky vyšla obsáhlá monografie o sv. Janu Sarkandrovi, na které se spoluautorsky podílelo více odborníků, například metropolita moravský Mons. Jan Graubner či emeritní biskup olomoucký Mons. Josef Hrdlička. Kniha slovem i obrazem podrobně přibližuje celé sarkandrovské téma, pohnutou dobu na přelomu 16. a 17. století a nevynechává ani citlivé skutečnosti rozdílného pohledu na postavu tohoto světce, které jeho kanonizace v roce 1995 v českém ekumenickém prostředí vyvolala. Kniha také přináší některé dosud málo známé skutečnosti ze světceho života, kupříkladu osvětluje okolnosti jeho sňatku a následného ovdovění, které předcházely jeho kněžské službě. V roce 400. výročí Sarkandrových mučednické smrti (17. března 1620) je to mimořádný vydavatelský počín, který svým rozsahem překračuje hranice olomoucké arcidiecéze.

Martin Leschinger - FLÉTNÁ
 Váz., přebal, A4, křídový papír, 496 stran, 1195 Kč

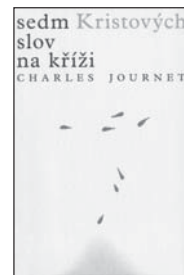
JEŽÍŠ, NÁŠ VYKUPITEL A PÁN

SEDM KRISTOVÝCH SLOV NA KŘÍŽI
Charles Journet • Z francouzštiny přeložila Tereza Hodinová
Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká

Kristova slova na kříži nás uvádějí do dramatu Boha, jenž na sebe vzal tíhu veškerého zla našeho světa. Propůjčují hlas Kristově poslední bolesti, dávají vytušit něco z utrpení jeho duše. Každé

z těchto slov odhaluje určitý aspekt tohoto jedinečného tajemství, přesahujícího všechna slova a schopného prozářit všechny agonie lidí a národů. Boží Syn umírá za člověka. Jeho poslední slova nám pootevírají dveře k tomuto tajemství. To, co je hrůzným dramatem, se díky nim stává poučením. Prostřednictvím úvah kardinála Journeta můžeme do tohoto tajemství vstoupit, uctít je pomocí špetky tichého rozjímání a otevřít svou vlastní duši rozměru hloubky.

KRYSTAL OP, s. r. o.
 Brož., 112x175 mm, 164 stran, 205 Kč

NEOBYČEJNÝ ROMÁN O JEŽÍŠOVI
Jean Mercier • Z francouzštiny přeložila Markéta Štěpánková
Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

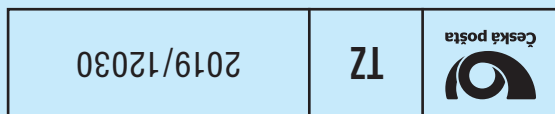
Kdo byl a jaké vztahy navazoval s lidmi Ježíš - člověk a zároveň Bůh vtělený do lidských dějin? V knížce Jeana Merciera nám před očima ožívá biblický svět, v němž si lidé kladou úplně stejné otázky jako my dnes. Ježíš se živě zajímal o muže a ženy, které potkával na svých cestách - u studny, u bran malého městečka či uprostřed městského shonu. A nejen to. Ježíš byl přímo vášnivě zaujatý tím, co lidé prožívají, čím trpí, v co doufají. I on sám na sobě prožíval veškeré štěstí a hrůzy, které přináší lidský život. Autor se nedrží otrocky biblického vyprávění, zároveň ale evangelia ani Skutky apoštolů nepřikrášluje nebo nevkusně nedopovídá. To, o čem biblický text mlčí, se snaží naplnit životem a dává hlas postavám, které mlčí. Do známých scén zasazuje nečekané dialogy, aby upoutal naši pozornost a přinutil nás číst dál.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 130x190 mm, 120 stran, 199 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 779 00 Olomouc